

În ziua nunții lor

În ziua nunții lor

Un eveniment remarcabil a avut loc cu mult timp în urmă, la celebrarea unei căsătorii în Anglia. Mirele, un tânăr foarte bogat din înalta societate, rămăsese orb în urma unui accident la vârsta de 10 ani. În ciuda orbirii sale, fusese licențiatul de onoare al unei cunoscute universități și acum cucerise inima frumoasei sale mirese, deși el niciodată nu văzuse fața ei.

Cu puțin timp înainte de căsătoria sa, lui i s-a făcut o serie de tratamente de către specialiști și rezultatul a fost dezvăluit chiar în ziua căsătoriei lui.

Marea zi a sosit și, odată cu ea, oaspeții și cadourile lor. Între participanții la căsătorie se aflau miniștri, generali, episcopi, oameni de știință, bărbați și femei din înalta societate. Mirele, îmbrăcat în haine de nuntă, dar cu ochii încă bandajați, s-a dus călare pe cal la biserică împreună cu tatăl său. Renumitul său medic oftalmolog i-a întâlnit pe ei în sala epitropiei bisericii.

Mireasa a intrat în biserică, sprijinită de brațul tatălui ei, un om distins cu părul alb. Ea era atât de emoționată, încât abia putea să vorbească. Se gândea în acele momente dacă, în sfârșit, bărbatul pe care îl iubea ar putea să vadă fața o față pe care alții au admirat-o, dar pe care el o știa numai prin pipăitul cu vârful degetelor lui delicate.

Acum ea se apropia de altar., în timp ce melodia lină a marșului căsătoriei plutea prin biserică, a văzut un grup neobișnuit de oameni. Acolo, în fața ei, mirele, tatăl lui și doctorul așteptau mireasa. Doctorul era încă ocupat cu desfacerea bandajului de pe ochii tânărului mire.

Odată ce bandajul a fost înlăturat, mirele a făcut un pas înainte, având încă un tremur de nesiguranță, ca al unuia care nu este complet trezit din somn. O rază de lumină trandafirie dintr-o fereastră de deasupra altarului a căzut pe fața lui, dar el n-a părut că a văzut-o.

Putea el să vadă ceva? Da! Recăpătând pe moment stabilitatea și comportarea sa obișnuită, și cu o demnitate și bucurie care niciodată nu se văzuseră pe fața lui, a pășit înainte ca s-o întâlnească pe mireasa sa. Ei s-au privit în ochi unul pe altul și se părea că privirea lui niciodată nu s-ar mai depărta de pe fața ei.

„În sfârșit!” a spus ea. „În sfârșit”, a repetat el solemn, aplecându-și capul. A fost o scenă cu o mare putere dramatică, ca și de mare bucurie.

Pe cât de frumoasă este această povestire, ea nu este decât o sugestie sau o imagine a ceea ce va avea loc cu adevărat în cer, când creștinii care au mers prin această lume de încercări și dureri îl vor vedea aievea, față către față, pe Acela care ia mântuit de păcat și pierzare (1 Corinteni 13.12).